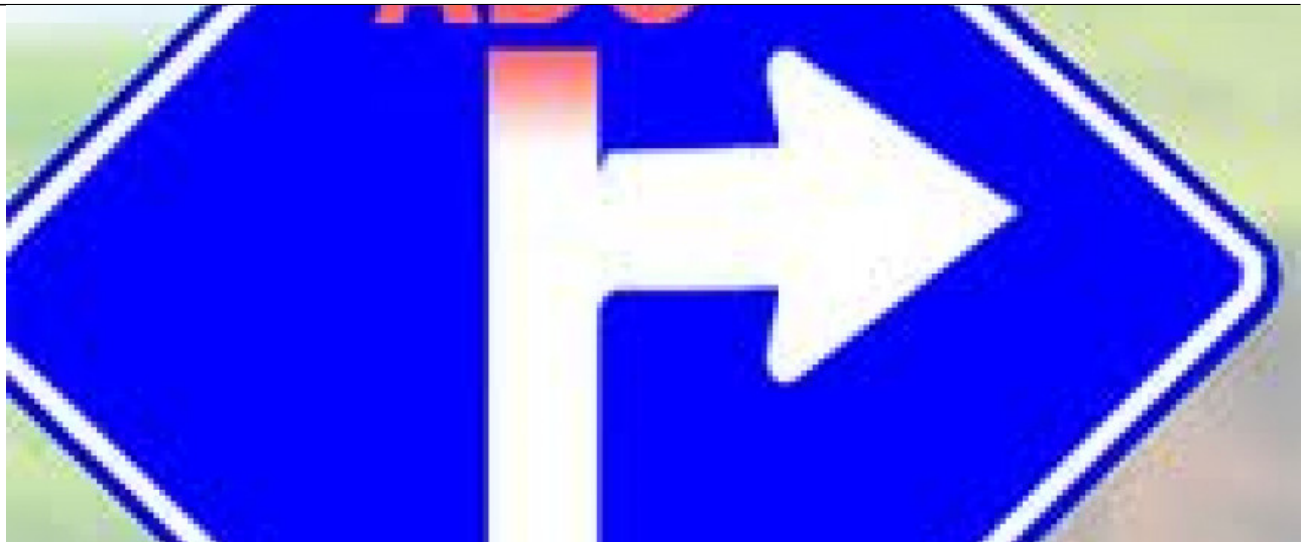

Abszurdisztán

2012 március 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vajon hogyan neveznének egy olyan országot, amelyben feleannyian fizetnek adót, mint amennyi embernek kellene? Abszurdisztánnak. Pedig nem is olyan régen még mi is így éltünk, és a kormányzat 2010-ig nem is nagyon akart változtatni ezen az állapoton, természetesen a szociális igazságosság jegyében.

Vagyis a 3,8 millió magyarból, aki dolgozott, csak 2,6 millió fizetett adót. Na mármost, ha egy országban hatmillió fölött van a munkára fogható lakosok száma, akkor nem kell matematikai zseninek lenni ahhoz, hogy kiszámítsuk: minden olyan gazdasági modell, amely 2,6 millió adófizet? bevételeire épül, fenntarthatatlan. Ha tehát valaki a társadalmi igazságosságot ennek a 2,6 millió adózónak a megnyúzása alapján határozza meg, akkor a világ legigazságtalanabb társadalmát fogja felépíteni. A 2,6 millió ugyanis nem tud tízmilliót eltartani, ha megfeszül, akkor sem. Azzal pedig, hogy egyre elviselhetetlenebb adóterheket rakunk rájuk, csak még igazságtalanabbá tesszük a rendszert. Egy olyan szisztéma épül ki ugyanis, amelyben nem éri meg dolgozni, viszont minden sumáknak csak szerencséje lehet.

Ezt a rendszert egy darabig fenn lehet tartani külföldi kölcsönökb?l, de nem éri meg. Ez a berendezkedés ugyanis soha nem fogja tudni kitermelni a hiteleket, és azokat egyszer majd vissza kell fizetni. Erre el?bb-utóbb a hitelez?k is rájönnek. Magyarország esetében erre a világgazdasági válság is rásegített, de enélkül is leesett volna a tantusz, csak valamivel kés?bb. Ha viszont egyszer leesett, akkor már a m?ködési költségekre sem adnak szívesen pénzt.

Abban az országban ugyanis, ahol minden második munkaképes korú lakos nem végez látható munkát, s ez a kormányzat szerint így is van jól, ott valami nagy gond van. Ha valamely politikai er? komolyan gondolja, hogy így fenn lehet tartani egy szociális hálót, az vagy teljesen lökött, és azonnal le kell leváltani, vagy szét akarja lopni a rendszert, és azért tart széles ingyenél? réteget, mert minél tovább szeretne az adófizet?k zsebében turkálni, s akkor azért kell igen gyorsan elzavarni.
Az ilyen rendszer minden tisztességesen dolgozó ember rémálma. Mert nemcsak gazdaságilag, hanem társadalmilag és erkölcsileg is fenntarthatatlan. Minden, a munkájából él?, ép esz? állampolgár olyan rendszerben akar élni, amelyben a munkának van becsülete. Ez a gyakorlatban pedig azt jelenti: aki többet dolgozik és több hozzáadott értéket hoz létre, az bizony többet is vihet haza. Minden egyéb rendszer életképtelen, és fenntartása csak tragikus következményekkel járhat.

A magyar kormánynak tehát nincs más választása, mint hogy minimum megkétszerezze az adófizet?k számát. Nem létezik ugyanis jelenleg olyan gazdasági modell, amely enélkül m?köd?képes lenne. A kormányzat valamennyi intézkedésének azt kellene kutatnia, hogyan lehetne újabb munkahelyeket teremteni, és minden

rendelkezésére álló eszközzel támogatnia kellene azokat, akik újabb munkalehet?ségeket teremtenek. Ez viszont azt jelenti: vége az ingyenél?sdinek. Nem azért, mintha társadalmilag érzéketlen lenne a kormányzat, hanem azért, mert nem tudjuk a mihasznákat eltartani. A jelenleg minden hitelmin?sít?nél a bóvli kategóriában szerepl? Magyarország soha sem fog kimászni ebb?l a gödörb?l ha nem áll rá egy olyan pályára, amely igazoltan és folyamatosan növeli a munkaer?piacon az aktívak számát. Magyarul: mindaddig, amíg a világ nem gy?z?dik meg arról, hogy erre képesek vagyunk, soha nem fogunk a gazdasági kapacitásainkhoz mérten kitermelhet? kamatok mellett hitelhez jutni. És felzárkózni sem tudunk a fejlett világhoz, mert a szocialisták szerinti legigazságosabb rendszerben, amit ránk hagytak, csak maximum két-három százalékot növekedhet a gazdaság. Kizárólag a foglalkoztatás növelésével érhetjük el ennek a dupláját, s ez már sz?kítheti a köztünk és a civilizált világ közötti szakadékot.
Szalontay Mihály - magyarhirlap.hu

Ajánló